

fige til hinanden, ligesom vore Bølgere fige: Hold ud. Mere skal jeg ikke fige, da De nok hører, at jeg ikke er ret vel disponeret i Dag.

D. Christensen: Der er i disse Dages Forhandlinger talt en Del baade om Folket og om Grundloven. Det anser jeg for fuldt berettiget, men vi skulle i dette Dieblif ogsaa hufte paa, at der er en tredie eller rettere sagt en første Faktor i Lovgivningsmagten, nemlig Kongen. For et Mars Tid siden udtalte den ærede Conseilspræsident sig omtrent saaledes her, at han var ikke Landets, Rigets Minister, men han var Kongens Minister. For nogle Dage siden sagde det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds (Bust), at dens Brød man æder, dens Bise man tvæder. Jeg vil anvende dette paa et helt omvendt Forhold; jeg vil fige, at dens Brød, man æder, skylder man altid en vis Verbødighed, en vis Opmærksomhed, ikke alene i Sværere, men ogsaa i videre Forstand. Naar jeg har taget Ordet — det være i Parenthes bemærket — er det ikke for at fige den ærede Conseilspræsident Ubehageligheder, men for at fige ham nogle Sandheder og nogle velmente Raad. Jeg vil ikke fige til Hans Majestæt Kongens Minister, at i dette Dieblif ligger der efter de foreliggende Oplysninger her i Kjøbenhavn 14,000 Par Hænder ledige, som ikke have Noget at bestille; det er naturligvis ikke alene foranlediget ved den politiske Krisis, der er mange andre Ting, der virke med. Vi skulle ikke tale om, at hele Landet er i Stillestaaen, vi skulle ikke tale til Hans Majestæt Kongens Minister om, at Kjøbenhavn under disse Forhold sygner hen under sin egen Vægt, det er ikke alene de Arbejdslose, men det er Handelen, Industri, Kjøbenhavn i det Hele, der lider og lider ganske forfærdelig, uagtet det i dette Dieblif ikke mærkes saa meget, som det vil komme til at mærkes ved Udslagene i Løbet af et halvt Mars Tid; endnu gaar det, men det gaar meget daarlig. Det jeg derimod vil tale til den ærede Minister om, er hans Stilling til Hans Majestæt Kongen. Jeg føler mig overbevist om, at det bedste Værn for Kongen og det danske Dynasti er Folkets Kjærlighed. Det nyter ikke at tro, at man væerner om Kongen og Dynastiet ved Gendarmer og Forstærkninger af Politiet (Afbrydelse). Livjægerne vil jeg ikke tale om, men Forholdene ere saaledes, at man ikke veed, hvilke Udslag der kan komme. Jeg kommer ikke her med Trusler paa nogenjomhelst Maade; men jeg mener, at man skal tage denne Tids

Alvor saaledes, som den i Virkeligheden er. Jeg forsikrer dem, mine Herrer, at et er at se en Ting paa Overfladen, en anden Ting at se den i Dybden. Vi have hørt, hvorledes det gif paa Tolbodveien, Forholdene kunne meget let have vendt sig paa et andet Sted. Den Mand, der staar for Rigets Styrelse — jeg figter til Conseilspræsidenten — han maa betænke og vel overveie, hvilket Ansvar han har ikke alene for den nuværende Konge, men for hele Dynastiet. Jeg vil minde Conseilspræsidenten om, at saaledes som Forsfatningen er, vide vi meget godt, at vi i dette Dieblif kunne have, ligesom der sagdes i Frankrig under Polignac "en almægtig Minister, men ogsaa en lige saa uheldig Minister". Jeg føler mig overbevist om, at det ogsaa her er Tilfældet, at Conseilspræsidenten føler det tunge Ansvar han har, ikke alene lige overfor Grundlovens, Frihedens og Folkets Bevarelse, men ogsaa ligeoverfor Kongen og hans Hus. Vor Grundlov er efter min Mening saaledes, at der kan regjeres omtrent absolutistisk med den, men forandre Forholdene sig, er den ogsaa saa elastisk, at der kan regjeres saaledes, som vi ønske det, med den, indskrænket monarkistisk, konstitutionelt. Men Forholdene kunne gaa videre. Vor Grundlov er efter min Mening saaledes at der ogsaa kan regjeres saa at sig republikantisk med den, der kan regjeres paa den Maade, at vi have en Konge; men Civillisten bestemmes ved hvert Thronstifte, og jeg gad vide, hvorledes Stillingen i Danmark vilde blive, hvis den danske Repræsentation satte den ned med ⁹/₁₀. Man hævder det ikke, men der er Blads i vor Forsatning til at gjøre det; jeg vil ikke haabe, at det skulde ske, og jeg vilde beklage den Dag, da de republikanske Tendenser kom op til en saadan Høide. Som Forholdene ere nu, vilde jeg anse det for en Ulykke for Danmark at være Republik, og af Hensyn til Hans Majestæt Kongen og det danske Kongehus mener jeg, at det er rigtigt, at en Røst fra Almuen ligefrem udtaler sig til Ministeriets Chef for at minde ham om, at ogsaa det Ansvar ikke er uden Betydning. Jeg vil ikke male Spørgsmaal ved helligs Dag, men jeg føler mig overbevist om, at det, der tjener baade Kongen, Regjeringen og Folkets Frihed bedst, er, at man siger Sandheden lige ud, rent ud siger det, man mener, uden at man paa den Maade behøver at faare til den ene eller den anden Side. Jeg vil henstille til Conseilspræsidenten, om ikke hans Ansvar ligeoverfor Kongen kunde have en Betydning i disse farefulde Tider. Det er ikke, som en Mand af Høire har sagt, kun en Storm i et Glas